

N:o 4.

Af herr **J. Andersson** i Lysvik, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående skyldighet för pensionsinrättningar att tillhandahålla blanketter till för pensionstagare erforderliga attester.*

Då pensionsväsendet alltmer utvecklats i vårt land, så att flere pensionsanstalter uppstått och pensionstagarnes antal årligen ökas, så ligger vikt uppå, att för de senare underlättas utfående af dem tillkommande pensionsbelopp. Som bekant fordras nemligen för pensions utbekommande attest, som merendels af presterskapet utfärdas. Men som helt olika bestämmelser och vilkor äro fastställda för olika pensionsinrättningar, så möter ofta svårighet för attestator att utfärda nöjaktig attest och pensionären sväfvar oftast i okunnighet om, hvad attesten bör innehålla. Så inträffar, att utfärdad attest af vederbörande ej godkännes, utan pensionär ålägges förskaffa sig en annan sådan, hvaraf orsakas tidsutdrägt, mycket besvär och äfven kostnad. Allt sådant kunde förekommas, om hvarje pensionsinrättning tillhandahölle pensionärer blanketter för dylika attester. Sådant borde ske kostnadsfritt, enär äfven för vederbörande skulle underlättas pröfningen af inkomna anmälningar, då endast sakförhållandet och ej formen behöfde granskas. Men för reda och ordning borde vara hvarje pensionsanstalt ålagd skyldighet att hålla dylika blanketter tillgängliga, att på anmälan af vederbörande erhållas.

På grund af det anförda vågar jag föreslå:

att Riksdagen ville besluta att i afgående skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder för åvägabringande af den ordning, att hvarje pensionsinrättning finge sig ålagd skyldighet att tillhandahålla blanketter för pensions uppbarande erfor-

derlig attest, som af pensionstagare kostnadsfritt må på begäran erhållas.

Om remiss till tillfälligt utskott anhålles.

Stockholm den 18 januari 1887.

J. Andersson

från Vermlands län.

N:o 5.

Af herr **A. Gumælius**, om ändrad lydelse af tilläggsstadgandet till instruktionerna för Riksdagens revisorer af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret.

Vid 1885 års riksdag inkom en kongl. proposition om en ny och sammanfattad instruktion för Riksdagens revisorer af stats-, banko- och riksgäldsverken. Visserligen erkändes allmänt, att de gällande instruktionerna vore olämpliga, men kamrarne kunde hvarken enas om antagande af den kungliga propositionen eller något föreliggande sammanjemkningsförslag. Hellre lät man då bero vid det gamla, och Riksdagen inskränkte sig till att vid de sålunda fortfarande gällande instruktionerna foga ett »tilläggsstadgande beträffande tiden för de revisionsförrättningar, hvilka åren 1885 och 1886 skola ega rum».

Hvad man än må tänka om lämpligheten att i öfrigt bibehålla nuvarande instruktioner, torde det påstående kunna vågas, att ifrågasvarande »tilläggsstadgande» nu är öfverårigt och behöfver utbytas mot något annat.

Senast sammanträdde revisorerne 1 oktober 1886 för granskning af statsverkets, riksbankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning år 1885. Den revisionstiden — oktober—november —